

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen laiksi vuorotteluvapaakoikeilusta annetun lain 2 ja 17 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 203/1997 vp laiksi vuorotteluvapaakoikeilusta annetun lain 2 ja 17 §:n muuttami-

sesta. Eduskunta, jolle työasiainvaliokunta on antanut asiasta mietintönsä n:o 13/1997 vp, on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

vuorotteluvapaakoikeilusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vuorotteluvapaakoikeilusta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1663/1995) 1 §:n 1 ja 2 momentti, 2 §:n 1—3 momentti, 7 §:n 1 momentti ja 17 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §

Määritelmät ja soveltamisala

Vuorotteluvapaalla tarkoitetaan tässä laissa järjestelyä, jossa työntekijä työnantajansa kanssa tekemänsä vuorottelusopimuksen mukaisesti määräaikaisesti vapautetaan palvelussuhteeseen kuuluvien tehtävien suorittamisesta ja jossa työnantaja samalla sitoutuu vastaavaksi ajaksi palkkaamaan työvoimatoimistossa työttömänä työnhakijana olevan henkilön.

Tätä lakia sovelletaan kokoaikatyöntekijään ja työntekijään, jonka työaika on yli 75 prosenttia alalla sovellettavasta kokoaikaisen työntekijän työajasta. Tätä lakia sovelletaan myös henkilöön, joka on virkasuhteessa tai siihen verrattavassa palvelussuhteessa valtioon, kuntaan tai muuhun julkisoikeudelliseen yhteisöön.

2 §

Vuorotteluvapaan edellytykset ja ehdot

Vuorotteluvapaan kesto on vähintään 90 kalenteripäivää yhdenjaksoisesti ja yhteensä enintään 359 kalenteripäivää. Vuorotteluvapaan jaksottamisesta on sovittava vuorottelusopimuksessa ennen vapaan aloittamista. Erityisestä syystä jaksottamisesta voidaan kuitenkin sopia myöhemminkin.

Vuorotteluvapaan ajaksi palkattavan työntekijän tai työntekijöiden yhteisen työajan tulee olla vähintään vuorotteluvapaalle siirtyvän työntekijän säännöllisen työajan pituinen. Milloin työnantajan palveluksessa oleva osa-aikainen työntekijä on työttömänä koko-aikatyön hakijana työvoimatoimistossa, ja hänet palkataan vuorotteluvapaan johdosta vapaaksi tulleeeseen työhön, voidaan vuorotteluvapaa toteuttaa ottamalla näin vapaaksi jäävään työhön työvoimatoimistoon ilmoit-

tautunut työtön työntekijä työsopimuslain (320/1970) 42 b §:n estämättä.

Vuorotteluvapaan edellytyksenä on, että työntekijän työssäolo ja palvelussuhde samaan työnantajaan on yhdenjaksoisesti kestänyt vähintään vuoden välittömästi ennen vuorotteluvapaan alkamista. Edellä mainittuun vuoden ajanjaksoon voi sisältyä yhteensä enintään 30 päivän palkaton poissaolo edellyttäen, että henkilö viimeisten kolmen toista kuukauden aikana on ollut työssä saman työnantajan palveluksessa vähintään kaksitoista kuukautta. Sairaudesta tai tapaturmasta johtuva poissaolo rinnastetaan tätä säännöstä sovellettaessa työssäoloon.

7 §

Vuorottelukorvauksen suuruus

Vuorottelukorvauksen täysi määrä on 70 prosenttia siitä työttömyyspäivärahasta, johon henkilöllä olisi työttömänä ollessaan

oikeus työttömyysturvalain 13, 16, 22 ja 23 §:n perusteella. Vuorottelukorvausta määriteltäessä ei työttömyysturvalain 24 §:ssä tarkoitettuja lapsikorotuksia oteta huomioon.

17 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2000. Lakia sovelletaan vuorotteluvapaisiin, joita koskeva vuorottelusopimus tehdään lain voimassa ollessa, jos vuorotteluvapaa pidetään 31 päivään joulukuuta 2001 mennessä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Lakia sovelletaan myös niihin ennen lain voimaan tuloa alkaneisiin vuorotteluvapaisiin, jotka jatkuvat lain tullessa voimaan.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997